

Kongl. Maj:ts Tal

på Rikts-Salen wid Riksdagens öppnande,
den 19 Januari 1867.

Gode Herrar och Swenske Män!

Med gemensam bön om den Allsmäktiges nåd och wälsignelse hafwa wi inwigt det nya tidskifte, hwaruti vårt fosterland inträder med en förnygrad form för sin urgamla frihet. Samma bön stiger ur djupet af Mitt hjerta med den helsning Jag gifwer Eder, Gode Herrar och Swenske Män, då I nu för första gången ären församlade för att, såsom Swenska folkets ombud, öfwertaga det ansvarsfulla kall, som af Rikets Ständer under århundraden varit fylldt. Wis, att I sjelfwe ären genomträngda af känslan utaf den betydelse för framtiden de första stegen på Eder bana måste innebära, uttalar Jag Min förtröstan, att I under arbetet för samhällets utveckling i den riktning tiden kräfwer, skolen warjamt framgå emot målet, med bewarande af det goda wi från fädren ärt.

Omjorgsfullt bibehållande den wänskapligen ställning, hwaruti Jag oafbrutet stått till alla främmande makter, och utan önskan att deltaga i lösningen af de
Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1:a Saml. 2:a Afd.

twistefrågor, som upprört eller hota att uppröra andra delar af Europa, eger Jag grundade förhoppningar, att de förenade rikena, på alla sidor omslutna af naturliga gränser, skola fortsarande så åtnjuta fredens wälsignelser.

Tilldragelser, som wi nyligen bewittnat, hafwa emedlertid warnande framhållit den af förgångna tidens erfarenhet bekräftade lärdom, att wi för uppehållandet af wårt sjelfbestånd böra, näst Gud, i främsta rummet lita på oss sjelfwa och våra egna krafter. Till desß den plan för landtförswarets ordnande, hwilken wid sednaste riksdag framlades, hunnit, med anledning af Rikets Ständers utlåtande deröfwer, omarbetas, är för stärkandet af våra försvarskrafter ingenting angelägnare än krigsmaktens förseende med skjutwapen af förbättrad beskaffenhet. Med öfwertygelse, att nationen är beredwillig att för detta ändamål underkasta sig nödwändiga uppoffringar, har Jag icke twekat att af Eder begära betydliga anslag till anskaffande af nya gewär, oaktadt medel dertill måste genom ökad beskattning beredas.

S öfrigt har Jag, i den framställning angående statswerkets tillstånd och behof, som enligt grundlagens föreskrift i dag till Eder öfwerlemnas, ansett den största sparsamhet böra iakttagas. Äfwen i fråga om våra jernwägsbyggnader, har Jag, med afseende å den nuwarande ställningen, trott arbetena under den närmaste framtiden böra inskränkas till fortsättningen af den stambana, som skall närmare sammanfnyta de båda brödrasollen med hwarandra.

Förslag till flera författningar af genomgripande wigt, såsom i fråga om revision af Föreningsakten med Norge, om Grundskatternas inlöfande, om ny Krigslag, om Pensionswäsendets ordnande, om Grund- och Hypoteksböckers införande, om bestämmande af rättigheten att försoga öfwer wattendrag, äro under utarbetning. Den korta tid, som efter sednaste riksmöte förslutit, har hwarfen medgifwit den slutliga handläggningen af dessa ärenden eller kunnat föranleda framträdandet af så många nya behof, som under längre tidsrum emellan riksdagarne plägat uppstå. Jag anser det wara en fördel att icke wid Edert första sammanträde behöfwa påkalla Eder åtgärd med flera framställningar, än att dersförutom jemwäl

ordnandet af Edert arbetsfätt efter de nya formerna och hwad I för öfrigt finnen angelägnast af de frågor, som komma att hos Eder väckas, kunna af Eder pröfwas inom den tid, som grundlagen åt Eder anwisat, och hwilken, med årliga riksdagar, endast i utomordentliga fall får öfwerfridas.

Våra modernäringar, åkerbruket och bergshandteringen, hafwa länge haft ogynsamma förhållanden att bekämpa, och nästan alla yrkesgrenar hafwa känt den menliga inflytelsen af en widsträckt penningekris med deraf följande rubbningar i krediten. Gryningen till ett bättre tillstånd har dock redan börjat inträda; och den werksamaste hjälpen för de swårigheter, som qwarstå, beror mindre af åtgärder från det allmännas fida än af den enskilda omtanken.

Med glädje har Jag sett den dag uppgå, då Jag skulle möta Eder församlade omkring Mig; med tillit påräknande Eder upplysta medverkan i allt, som är afsedt att bereda allmänt wäl, tillönskar Jag Eder den frukt af Edra öfwerläggningar, att ett tacksammt fädernesland må räkna Eder bland dem, som waraktigt främjat deß ära och lycka.

Jag förklarar nu denna riksdag öppnad och förblifwer Eder, Gode Herrar och Swenske Män, alle samtligen samt hwar och en i synnerhet, med all Kunglig nåd och ynnest städse wäl bewågen.